

Videnskab versus politisk korrekthed – 374 år efter Galileos domfældelse

Af Niels Høiby

Artiklen er baseret på foredraget: Science versus political correctness – 374 years after the Galileo trial. Dissensus. Conference on Research, Politics, Money and Journalism. Copenhagen, Denmark, 1-6-2007.

Arthur Schopenhauer (1788-1860) har udtalt, at 'Nye tanker og nye sandheder gennemgår tre stadier. Først bliver de latterliggjort. Dernæst bliver de voldsomt modarbejdet. Så til sidst bliver de accepteret som selvindlysende'. Som vi skal se er det en meget præcis og eviggyldig beskrivelse af forholdene – hvis sandheden ikke permanent undertrykkes pga. knægtelse af ytringsfriheden. Det er ofte overraskende for naturvidenskabsfolk, at Humaniora betragter Copernicus, Darwin og Freud som de mest betydningsfulde forskere gennem tiderne. Copernicus, fordi han påviste, at ikke jorden, men solen er centrum i den da kendte verden, Darwin, fordi han med evolutionslæren påviste, at mennesket ikke (direkte) er skabt af Gud, og Freud, fordi han påviste menneskets underbevidsthed og dens store betydning for vores natur og handlinger. Disse tre videnskabelige kæmper mødte imidlertid stor modstand, da deres resultater og teorier blev publiceret.

Renaissancen og Inkvisitionen

Lige siden antikkens tid havde det herskende verdensbillede været det, som stammede fra Klaudios Ptolemaios' (ca. 100-170). Her er Jorden i midten af verden og derom kredser Månen, Merkur, Venus, Solen, Mars, Jupiter og Saturn og yderst findes fiksstjernehimlen [1]. Polakken Nicolaus Copernicus' (1473-1543) beregninger i 'De Revolutionibus Orbium Coelestium' forkastede dette verdensbillede i 1543 og satte i stedet solen i centrum. Galileo Galilei (1564-1642) arbejdede som professor i Padova i republikken Venezia, hvor han forbedrede den i Holland opfundne kikkert, og fra 1610 i Firenze ved Medici-hoffet. Han grundlagde den moderne eksperimentelle metode med udsagnet 'Den ultimative test af en teori må findes i naturen: Byg instrumentet, udfør eksperimentet og publicer resultaterne'. Med sin kikkert observerede han månens bjerge og faser og Jupiters 4 måner og publicerede sine resultater i bogen 'Sidereus Nuncius' i 1609-10, hvor han skrev, at hans observationer viste, at det ptolemæiske verdensbillede var forkert og Copernicus' verdensbillede var korrekt [1]. Det vakte mishag i den katolske kirke. Den protestantiske Reformation var blevet mødt med en voldsom modreformation. Rom havde i 1542 oprettet inkvisitionen, en institution til fremme af (propaganda for) den rette tro, og katolikker og protestanter var overalt involveret i en slags kold krig: Den som ikke er med os er en kætter! Autoriteterne mente, at troen skulle dominere, mens

Galileo foretrak den overbevisende objektive sandhed [1].

Kirken begyndte at samle hemmelige oplysninger om Galileo i 1611 lige efter udgivelsen af hans bog. Der blev fremlagt rapporter for Inkvisitionens Hellige Kontor i 1613, 1614 og 1615 og Galileo rejste til Rom for at overtale sine venner blandt kardinalerne til ikke at forbyde Copernicus' verdensbillede. Men forgæves, for i 1616 kom de formelle ord fra Rom: 'Det er forbudt at hævde, at solen er ubevægelig i himlens centrum og at jorden ikke er centrum i himlen, men bevæger sig i en dobbelt bevægelse' [1].

Figur 1. Galileo havde 6 lange samtaler med pave Urban VIII. Frescoen i et privat romersk hus viser en kardinal ved Berninis Triton fontæne, som læser op af Biblen for en angrende akademiker (ca. 1620-30, fra [1]).

I 1623 blev en intellektuel pave (Urban VIII) valgt, som havde været Galileos velynder i Firenze. Galileo rejste til Rom i 1624, hvor han havde seks samtaler med paven for at overtale ham til at trække forbuddet fra 1616 tilbage. Det var forgæves, for paven udtalte, at der kan ikke findes nogen ultimativ test af Guds skabelser

og det er nødvendigt, at Galileo skriver det i sin bog. Da Galileo så i 1632 offentliggjorde sin bog 'Dialogo sopra i duo massimi sistemi del mondo tolemaico e copernicano' blev paven rasende og beordrede Galileo til at møde i Rom og stille for Inkquisitionens Hellige Kontor. Inkquisitionen havde lavet en liste over forbudte bøger, men anklagede for Inkquisitionen havde hverken adgang til anklagerne eller beviserne. Rettergangen startede 12. April 1633, da Galileo var 70 år gammel og syg. Galileo havde et underskrevet dokument på, at han kun havde forbud mod at fastholde eller forsvare Copernicus' teori, som om den var bevist. Inkquisitionen hævdede, at der fandtes et dokument, som forbød Galileo at undervise i teorien noget steds overhovedet, heller ikke som diskussion, spekulation eller hypotese. Inkquisitionen behøvede ikke at fremvise dette dokument. I virkeligheden var dokumentet et udkast til det forslag til et møde, som var blevet afvist og det var ikke underskrevet af nogen. Domstolen mødtes ikke igen og de 10 medlemmer (hvoraf den ene var pavens bror og den anden hans nevø) af Inkquisitionens Hellige Kontor under forsæde af paven fremsatte deres dom: Galileo skulle tilbagekalde sine udtalelser og han fik foreverst torturinstrumenter, som om de skulle bruges mod ham. Galileo indvilligede i at tilbagekalde sine ord: 'Jeg må fuldstændig opgive den falske mening, at solen er i centrum af verden og ubevægelig og at jorden ikke er i centrum af verden og bevæger sig'. Hans bog forblev på listen over forbudte bøger i de næste 200 år. Galileo blev holdt fanget i husarrest i sin villa uden for Firenze resten af livet. Resultatet var stilhed blandt katolske videnskabsfolk overalt. Decartes holdt op med at publicere i Frankrig og flyttede til Sverige. Galileo publicerede sin nye bog 'Discorso e dimostrazioni mathematiche intorno a due nuove scienze attenenti alla meccanica' i 1638, da han var blevet blind med hjælp fra nogle protestanter i Leiden i Holland. Fra da af flyttede den videnskabelige revolution til det nordlige Europa, hvor Isaac Newton fødtes i England 1642, året hvor Galileo døde [1].

Nazismen

Da Hitler kom til magten i januar 1933, havde han og hans parti allerede i en årrække været inspireret af de racehygiejniske og eugeniske idéer, som han havde læst om i professorerne Eugen Fischer, Erwin Bauer og Fritz Lenz lærebog: 'Menschliche Erblichlehre und Rassenhygiene' og hvis idéer han havde inkorporeret i sin bog 'Mein Kampf'. En af forfatterne af lærebogens senere udgaver (Lenz) refererer her til nazisternes partiprogram fra 1930 og glæder sig over, at nazisterne under Hitler har antaget samme videnskabeligt begrundede verdensanskuelse om racerne og raceblanding, som findes i lærebogen [2]. Fischer blev efter Hitlers magtovertagelse valgt til rektor for Berlins universitet og gennemførte straks afskedigelsen af sine jødiske forskerkolleger i henhold til en lov om embedsstandens genoprettelse fra april 1933 [2]. Den politiske indflydelse på forskningen i Tyskland gik imidlertid meget videre, idet de forskere, der passivt

og især aktivt støttede regimet, blev forfremmet, mens de, der aktivt og passivt modarbejdede regimet, blev afskediget, fængslet i kz-lejre eller dræbt [3]. Resultatet var opportunistiske forskere og morderisk videnskab, som deltog i bestialske medicinske forsøg på kz-fanger og i aflivning af mennesker 'uværdige til at leve' [2]. Selv en dansk læge udførte sådanne forsøg på homoseksuelle kz-fanger i Buchenwald [4]. Den anden side af udviklingen var, at mange af de bedste videnskabsfolk i Tyskland forlod landet og fortsatte deres karrierer i andre lande, især USA og England, men også Schweiz, Sverige og Canada. Syv af dem havde allerede før udvandringen fået Nobelprisen og 20 af dem fik den senere [5]. Resultatet var under og efter krigen, at videnskaben i Tyskland stagnerede, mens den blomstrede op i USA og England. Før nazitiden var tysk videnskab den absolut førende i verden, således vandt Tyskland de første 32 år efter Nobelprisens indstiftelse (1901-32) 33 af 100 priser i fysik, kemi og medicin (hvoraf 1/4 blev vundet af jøder), mens Storbritannien vandt 18 og USA vandt 6. I tiden 1933-1960 vandt tyske videnskabsfolk kun 8 Nobelpriser i fysik, kemi og medicin, altså kun 25% af præstationerne før nazitiden, mens England vandt 21 og USA 54 [5].

Efter krigen flygtede mange nazi-koryfæer til Sydamerika og til Mellemøsten, hvor de havde haft gode forbindelser og indflydelse blandt politiske og religiøse ledere, bl.a. Peron i Argentina [4] og Stormuftien af Jerusalem [6], og Hitlers bog 'Mein Kampf' kan stadig købes i Mellemøsten [7]. Forskning i denne udvikling er imidlertid ikke velset i nogle politisk korrekte universitetskredse, som protesterer mod et foredrag af den tyske forsker Matthias Küntzel herom 14-3-2007 på universitetet i Leeds vidner om. Foredraget blev aflyst med kort varsel og medførte en debat om akademisk censur [7].

Den globale opvarmning

I en lang årrække har der været en ophidset offentlig og videnskabelig debat om menneskets indflydelse på Jordens miljø især hvad angår drivhuseffekten og den globale opvarmning. En ung dansk forsker, Bjørn Lomborg, som dog ikke har naturvidenskabelig uddannelse publicerede nogle kronikker og fulgte op med en bog [8], som blev oversat til engelsk.

Figur 2. Bjørn Lomborgs bog.

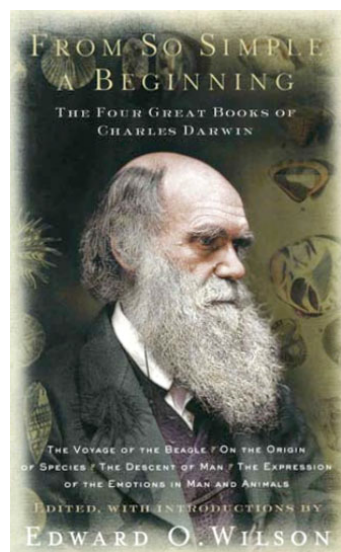
Bogen var en slags oversigt over meget af den publicerede litteratur om emnerne og da den vakte stor offentlig debat og interesse både nationalt og internationalt [9], blev Lomborg en ny international mediestjerne. Fogh Rasmussen regeringen udnævnte ham til leder af et nyt institut og han organiserede konferencer, hvor bl.a. en række fremtrædende forskere på Nobelprisniveau skulle fremkomme med forslag til, hvordan man fik mest udbytte af investeringer i miljø og sundhed m.m. Den almindelige videnskabelige måde at løse uenighed på antages at være argumentation på evidensbaseret basis, og debatten kørte da også hårdt på [9]. Men i tilfældet Bjørn Lomborg fandt nogle uenige danske kolleger det også nødvendigt at melde ham og hans arbejde til Udvalget Vedrørende Videnskabelig Uredelighed. Denne moderne inkquisition arbejdede sig d. 7-1-2003 frem til, at Lomborgs arbejde var i strid med normerne for videnskabelig skik [10]. Det medførte en voldsom offentlig debat nationalt og internationalt [11].

Videnskabsministeriet gik ind i sagen og underkendte d. 17-12-2003 UVVU's kendelse på baggrund af dokumentationens kvalitet [12] og senere er betingelserne for UVVU's arbejde blevet ændret. Man lades tilbage med en fornemmelse af, at der har været tale om politisk korrekthed i UVVU's afgørelse ud fra sætningen 'Junk science' is science we do not like'. Lidt af samme skuffe synes sagen om Helmut Nyborgs intelligensforskning hos de to køn at være. Den moderne inkquisition tillader ikke forskning og forskningsresultater, der strider mod tidens politiske idéer og den straffer på baggrund af skinargumenter i stedet for at gennemføre en almindelig saglig debat [13]. Hvis videnskabelige resultater og teorier ikke får varig faglig opbakning i kredse af jævnbyrdige forskere, sker der jo ikke andet, end at de glemmes, uden at ytringsfriheden er blevet krænkede. Men Nyborgs forskning blev af håndplukkede kolleger kendt uvederhæftig, han blev bortvist fra sit institut af sin institutleder og sin dekan, fik en alvorlig irettesættelse af sin rektor [14] og blev indklaget for UVVU. Dette udvalg frikendte ham imidlertid i juli 2007 [15], en pinlig sag for Aarhus Universitet.

Fundamental Kristendom og Islamisme

Selvom Darwins evolutionsteori blev publiceret i 1859 [1] og siden er blevet betegnet som den måske bedst underbyggede biologiske teori, vækker den stadig voldsom modstand i fundamentalistisk religiøse kredse, både kristne og islamiske. Den vedvarende offensiv mod evolutionen har fået ny næring i form af begrebet 'Intelligent design', som især tidligere også blev kaldt Kreationisme [16]. Der er således tale om en usædvanlig alliance mod videnskaben mellem muslimske og kristne kreationister, og en muslimsk finansieret bog H. Yahya: 'Atlas of Creation', skrevet som et 765 sider langt angreb på udviklingslæren, fremsendtes i foråret 2007 fra forlaget Global Publishing i Istanbul til akademiske miljøer i Europa [17]. I vores land er den folkelige opbakning bag evolutionsteorien imidlertid

solid, mens den er meget mere skrøbelig i f.eks. USA og især i Tyrkiet [18], så politisk korrekthed truer indtil videre ikke den frie forskning i evolutionsteorien på vore breddegrader.

Figur 3. Charles Darwin. (W.W. Norton Company, New York 2006).

Danmark i valgkampens tegn

Offentligt ansattes ytringsfrihed har i de senere år været under stærkt pres fra det politisk-administrative kompleks. Nogle af sagerne, som Ombudsmanden har behandlet, har drejet sig om lægelige chefer og professorer, som på baggrund af egne og andres forskningsresultater har vist, at patientbehandlingen på deres hospitaler ikke levede op til hverken Sundhedsstyrelsens krav eller til internationalt niveau. Det gælder således børnelægen, professor, overlæge, dr. med. P.A. Krasilnikoff fra Hvidovre Hospital og neurologen overlæge, dr. med. Tom Skyhøj Olsen fra Gentofte Hospital [19]. De blev begge udsat for fyringstrusler, i det ene tilfælde også censur og i det andet tilfælde også pression for at få ham til at underskrive en pressemeddelelse forfattet af sundhedsdirektøren, hvor hans egne tidligere udtalelser skulle benægtes [19]. En lignende sag har senere fundet sted mod overlæge Aksel Grosen på psykiatrisk hospital i Middelfart, hvor Ombudsmanden ligeledes greb ind med en redegørelse i december 2006 [20]. Alle 3 Ombudsmandsredegørelser gav lægerne ret og kritiserede deres chefers forsøg på at knægte deres ytringsfrihed. I alle 3 sager er der tale om, at det politiske system via højstående embedsmænd med skinargumenter søger at lukke for kritik, så offentligheden i virkeligheden vildføres (propaganda), hvilket er demokratisk yderst problematisk [19].

De gentagne problemer med forsøg på knægtelse af ytringsfriheden for offentligt ansatte fik imidlertid regeringen til at nedsætte et udvalg, der barslede med en betænkning i marts 2006 'Ytringsfrihed og meddeleret for offentligt ansatte', hvor flertallet ikke fandt lovændringer nødvendige, men anbefalede en klargørende vejledning i de gældende regler. Den udkom så

i september 2006 ('Vejledning om offentligt ansattes yringsfrihed'), men har ingen omtale fået og er stort set ukendt blandt offentligt ansatte og deres chefer. Af den grund er det nok optimistisk at vente større fremskridt for offentligt ansattes yringsfrihed. Ombudsmanden henviser dog til vejledningen i sin redegørelse om Aksel Grosens sag fra 21-12-2006.

Kommercialismen

'Fra forskning til Faktura' er et yndet udtryk i forskningsdebatten. Det bygger på, at forskning skal være nyttig og helst her og nu. Det indbygger incitamenter til, at hver forsker søger at patentere sine opfindelser og resultater – med skyldig afsmitning til institutionen. Der er imidlertid en indbygget fare i alt for kommercialiseret en indstilling. Forskerens arbejde vurderes jo af jævnbyrdige kolleger, både hvad angår ansøgninger, manuskripter og præsentationer ved videnskabelige møder og senere ved den indflydelse arbejdet får på andre forskeres arbejde. Forskerens karriere er således gennem de gentagne tidsbegrænsede ansættelser og løbende evaluering af forskerens CV helt afhængig af resultaterne og det er vedkommendes overenskomstsmæssige indtjening også. Når forskningen kommerialiseres og efterhånden måske størstedelen af indtægten kommer fra bevillinger og løn og afkast fra erhvervslivet, får forskeren samme betingelser, som selvstændige erhvervsdrivende har, måske uden at vedkommende besidder det kommercielle forretningsgen eller en forretningsuddannelse. Men risici og fristelser er de samme som i erhvervslivet. For de få kommer der måske en stor økonomisk gevinst, for de fleste en stor skuffelse, når bevillingerne og indtægterne pludselig stopper. Fra forskning til Faktura og til Fup er der en glidebane, som flere opsigtsvækkende sager fra USA, Europa og nu sidst Sydkorea har vist [21]. I Sydkorea viste det sig, at den internationalt førende og højtprofilerede stamcelleforsker professor Woo Suk Hwang's artikel om patient-specifikke stamceller var baseret på forfalskede data [22]. Hwangs gruppe havde modtaget enorme forskningsmidler fra den koreanske regering, så gruppen havde store forventninger at leve op til [22]. I mangeårige tætte samarbejder mellem forskere og medicinalindustrien og tobaksindustrien har andre, uafhængige forskere og i nogle tilfælde retssager også påvist, at konklusionerne kan være til fals, så f.eks. videnskabelig information om risici manipuleres ved [23]:

1. Økonomisk støtte til forskning, som er i overensstemmelse med egen (industriens) holdning,
2. Publicering af forskning, som er i overensstemmelse med egen holdning,
3. Undertrykkelse af forskning, som ikke er i overensstemmelse med egen holdning,
4. Kritik af forskning, som ikke er i overensstemmelse med egen holdning,
5. Revision af videnskabelige kriterier, så de bedre tjener eget formål,

6. Udsendelse af egne data og egen fortolkning af data til massemedier og beslutningstagere.

I tobaksindustriens tilfælde har det vist sig, at så længe man kan påstå, at noget endnu ikke er bevist, kan man udskyde ethvert indgreb. Det var således tobaksindustrien, som indførte begrebet 'junk science', som betyder videnskab, man ikke kan lide [24]. Yderligere hævdede man i årevis, at helbredsrisici ved cigaretrykning ikke var bevist og at mere forskning er nødvendigt og statistiske beviser ikke er rigtige beviser. Da denne af industrien betalte forskning påviste kræftfremkaldende substanser i cigaretrøg, blev det ikke publiceret og resultaterne blev først opdaget, da virksomhedens arkiver blev åbnet under en retssag [24]. Også i lægemiddelindustrien har det vist sig, at der er problemer både med undersøgelsesdesign og rapportering af resultaterne [25].

Den nye stærke universitetsledelse

Ved årsskiftet 2006-7 ramte en stor fusionsbølge den danske universitetsverden og sektorforskningsverden. Kæmpeinstitutioner blev dannet, ofte på forskellige matrikler og 'fortætninger' (læs: nedskæringer i Orwell's nysprog) blev startet. Samtidig blev en række 'stærke' ledelser ansat med den sædvanlige repræsentation fra brugerne uden den store aktuelle viden om forskning. Hierarkierne indtog universiteterne. Forskningsministeren har bedyret, at forskningsfriheden og den frie debat ikke er truet [26], men allerede Helmuth Nyborg sagen viser, at truslen er reel, for hans institutleder, dekan og rektor lukkede munden på ham og bortviste ham – indtil han igen fik oprejsning fra det nye UVVU [13-15]. Rektoren og en professor ved KVL delte bekymringen om den truede yringsfrihed på universiteterne og brugte eksemplet med min (N.H.) offentlige kritik af fugleinfluenzaberedskabet og forsvaret af det fra fødevareministeren, som støttede sig på sine sektorforskere fra Danmarks Fødevareforskning, nu underlagt DTU [27]. Disse forfattere frygter, at en sådan berettiget offentlig kritik ikke vil kunne finde sted, når et sektorforskningsinstitut og et universitetsinstitut er placeret inden for samme område under samme fusionerede universitet (DTU), fordi en sådan kritik næppe vil blive tolereret hverken af ministeriet eller af ledelsen på DTU [27]. Præsidenten for Videnskabernes Selskab, professor Tom Fenchel, deler bekymringen og understreger, at videnskabelig frihed omfatter [28]:

1. Frihed til at vælge forskningsemne og -metode,
2. Frihed til at publicere sine resultater,
3. Frihed til offentligt at kritisere andre forskere og institutioner, også ens egen institution.

Konklusion

'Politikeres natur er at elske magt og de kan lide at bruge magt, men de indrømmer det aldrig' (Il principe di Niccholo Machiavello al Magnificio Lorenzo di Piero Medici, 1513).

Selvom rettergangen mod Galileo fandt sted for 374 år siden, er forholdene ikke radikalt ændret for forskerne. Forskning er skabelse af ny viden og viden er magt. Magtfulde interesser, det være sig religiøse, ideologiske, kommercielle og politiske, bruger og misbruger deres magt og indflydelse på forskningen, når lejligheden byder sig til det. Under de 'rette' forhold vil også velestimerede forskerkolleger desværre fristes til at deltage i dette misbrug. Det eneste værn mod et sådant magtmisbrug er lovfæstet ytringsfrihed med ansættelsesretslige sanktioner mod dem, der måtte forsøge at knægte ytringsfriheden.

Litteratur

- [1] Bronowski, J. *The Ascent of Man*. London: BBC, 1973.
- [2] Høiby, N. *Lægevidenskaben og Pandoras æsker*. I: Juul Jensen, U., Fink, H., Lystbæk, C.T. (red.) *Humaniora og Sundhedsvidenskab*. Aarhus: Philosophia, 2002, 98-118.
- [3] Weyers, W. *Death of Medicine in Nazi Germany*. *Dermatology and Dermatopathology under the Swastika*. Philadelphia: Ardor Scribendi/Madison Books; 1998.
- [4] Davidsen-Nielsen, H., Høiby, N., Danielsen, N.-B., Rubin, J. *Værnet. Den danske SS-læge i Buchenwald*. København: JP Bøger; 2002.
- [5] Medawar, J., Pyke, D. *Hitler's Gift. Scientists Who Fled Nazi Germany*. London: Richard Cohen Books; 2000.
- [6] Wiesenthal, S. *Retfærdighed ikke hævn*. København: Munksgaard, 1989.
- [7] Raahauge, A. *Det nye jødehad*. Jyllands-Posten 25. Maj 2007.
- [8] Lomborg, B. *Verdens sande tilstand*. København: Centrum; 1998.
- [9] Schneider, S., Holdren, J.P., Bongaarts, J., Lovejoy, T. *Misleading math about the earth*. *Scientific American* 286: 59-69, 2002 med svar: Lomborg, B. *The sceptical environmentalist replies*. *Scientific American* 286:9-10; 2002.
- [10] Frank, L. *The sceptical environmentalist labeled 'dishonest'* *Science* 299:326; 2003.
- [11] Lando, D. *UVVU truer den videnskabelige ytringsfrihed*. *Universitetsavisen* 2:5; 2003.
- [12] Editorial. *Skandalen*. Jyllands-Posten, 19. December 2003.
- [13] Gjedde, A. *Fund, forskere og fortolkninger*. Jyllands-Posten. 15. september 2006.
- [14] Hundevadt, K. *Universitet smækker døren bag professor*. Jyllands-Posten 25. Januar 2007.
- [15] Lautrup, B. *Ukorrekte ytringer*. Jyllands-Posten 6. Juli 2007.
- [16] Kragh, C. *Troende til fælles kamp mod videnskaben*. Berlingske Tidende 27. Juni 2007.
- [17] Hall, O. *Muslimsk offensiv mod Darwin*. Jyllands-Posten 25. April 2007.
- [18] Hall, O. *Allah og Skabelsen*. Jyllands-Posten 29. April 2007.
- [19] Høiby, N. (red.). *Råb op og sig stop. Lægers ytringsfrihed i krise*. København: Gyldendal. 2005.
- [20] Madsen, P.S. *Afskeds-næse til Fyns Amt*. Fyns Stiftstidende. 6. Januar 2007.
- [21] Ejsing, J. *Videnskabens fiduser*. Berlingske Tidende, 29. April 2007.
- [22] Cho, M.K., McGee, G., Magnus, D. *Lessons of the stem cell scandal*. *Science* 311:614-15; 2006.
- [23] Grandjean, P. *Konklusioner til falsk*. *Ugeskr. Læg.* 168:1253; 2006.
- [24] Gilman, S.L. *A smooking century*. *Lancet* 369:1593-94; 2007.
- [25] Johansen, H.K., Gøtzsche, P.C. *Problems in the design and reporting of trials of antifungal agents encountered during meta-analysis*. *JAMA* 1999;282:1752-9.
- [26] Sander, H. *2006 i universiteternes tegn*. Jyllands-Posten 12. December 2006.
- [27] Andersen, P.H., Sandøe, P. *Ytringsfriheden truet på universiteterne*, Jyllands-Posten 6. November 2006.
- [28] Fenchel, T. *Forskningsfrihed under pres*. *Universitetsavisen* 4:14-15; 2007.

Niels Høiby er professor, overlæge, dr. med. og chef for Klinisk Mikrobiologisk Afdeling på Rigshospitalet. Hans forskningsområde er de kroniske lungeinfektioner hos cystisk fibrose patienter med bakterien *Pseudomonas aeruginosa*. Han er ivrig deltager i den offentlige debat om det danske sundhedsvæsen og om offentligt ansattes ytringsfrihed og har publiceret en række debatbøger om emnerne.